

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Dubium III. Quæ requiratur materiam voti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

246

illarum absentiam sub conditione fuisse inclusam
nec ne, tum enim etiam possidet Votum con-
tra excusationem dubiam.

396

§. 15. Si dubites, an executio Voti sit possibilis
nec ne, teneris tentare, nisi tibi inde impenderet
valde grave incommodum, nam uti Leges humanae
non obligant cum valde gravibus incommodis,
ita multò minus Vota, quae sunt Leges privatae,
quas sibi homines imponunt.

397

§. 16. Si dubites, an votum tuum sit de re bona
an mala, *Sanch. Sot. Bonac. Tamb. Castrop. D. 3. P. 12. n. 2.*
absolutè docent non obligare; & videtur certum
cum *Gob.* num. 392. non obligare ad executionem,
si nec Superior nec vir doctus interrogari, nec actio
differri possit, quia nemo tenetur se exponere
periculo peccandi; *Suar.* tamen *Fill.* aliisque
cum *Dian.* P. 4. T. 3. R. 13. & *Ovied.* num. 73. fatentur
quidem non teneri actu exequi, attamen votum
valere, donec à Superiore dispensetur vel declare-
tur esse invalidum, certus enim est se vovisse, &
incertus, an DEUS acceptaverit, ergo tenetur
inquirere.

398

§. 17. Si voveris, & dubites, an expleveris, teneris,
uti omnes notant, quia Votum possidet, & obliga-
tioni certæ non satisfit per solutionem dubiam.
Vide dicta de Juramento à n. 307.

D U B I U M III.

Quæ requiratur materia voti.

399 *R* Esp. Ea debet esse possibilis; (cùm impos-
sibile nec efficaciter possit intendi,
nec ad illud sit obligatio) & non solum bona,
sed etiam melior quam oppositum, sive ejus
omissio: quippe finis intrinsecus voti est,
hono-

honorare per hoc Deum ; id autem non potest
fieri , nisi offeratur illi aliquid gratum ;
gratum autem esse non possit, ut quis obligetur
ad relinquendum id, quod est melius. *Sanch.*
Lib. 4. Moral. Cap. 7. Laym. Navar. & alii.
Unde resolvēs.

I. Invalidum est votum nunquam peccandi
venialiter , cūm id moraliter & ordinariè sit
impossibile. Aliqui tamen volunt, sic voventem
teneri isto voto ad vitanda mortalia, & venialia
graviora, de quo *Scholaſtici, Navar. c.12. num. 65.*
Suar. L. 2. Cap. 3. Sanch. de Matrim. L. 9. d. 35.

II. Invalidum est votum de re vana, vel inutili,
vel indifferente , nisi ex circumstantiis, aut fine
fiat bona, quia Deo displicet stulta promissio,
& hinc eam non acceptat, ac peccat venialiter
talia vovens ; ut v. g. si quis decidens ex equo,
voveat non amplius equum ascendere. *Nav. c.12.*
Sanch. 4. Mor. Cap. 7.

III. Invalidum est vovere mala : & qui vovet
mortale, peccat mortaliter, qui autem veniale,
eum venialiter tantum peccare dicit *Sa, Sylv. &c.*
V. Juramentum : licet mortaliter peccare velit
Cajetan. V. Votum & Leß. Lib. 2. Cap. 40. num. 39,
quod videtur probabilius.

IV. Invalidum est votum, cui adjungitur finis,
vel alia circumstantia mala, tenens se ex parte
rei votæ; ut v. g. vovet quis eleemosynam ad obti-
nendam vanam gloriam , aut impetrandam
per eam victoriam injustam, felicem successum
furti, adulterii &c, aut in gratiarum actionem
pro successu talis peccati : quia datio eleemosynæ
in talem finem, est actio blasphema, quasi Deus
peccata promoteat ; ideoque non potest esse

» materia voti. Cajet. Navar. c. 12. Sanch. c. 6.

» Laym. L. 4. T. 4. c. 2. n. 6. Fill. T. 26. n. 48.

» V. Validum autem est, etsi ei adjungatur finis
» vel alia circumstantia mala, tenens se tantum
» ex parte voventis; ut v.g. si quis ex vana gloria
» aut ex ira erga importunum mendicum, vovet
» ei dare eleemosynam: quia tunc res ista bona est
» quam vovet, licet ipse voveat male,
» cum peccato. Ibidem.

» VI. Validum item est Votum factum ex affectu
» erga rem bonam, ut bona est, etsi conjuncta
» cum causa mala: ut si quis voveret eleemosynam
» si ex duello evaserit salvus; si non capiat
» in furto; si filius sibi nascatur ex adulterio, quo
» parat, &c. licet enim duellum, furtum, adulter
» rium velle, malum sit, tamen his positis non laedit
» non infamari, prolem gigni, mala non sunt, sed
» Dei dona: & Votum non cadit super ista mala
» sed super haec bona, considerata (ut pono)
» quatenus in se bona sunt. Navar. Laym. l.c.

» VII. Invalidum est, & veniale peccatum
» vovere bonum, quod est impeditivum boni
» majoris, ut præsertim sunt vota contra consilium
» Evangelica; ut v.g. manere in saeculo, ducere
» uxorem, ire ad militiam, facere mercaturam.
» Navar. n. 29. Suar. Fill. n. 58. Sanch. &c. alii.

» VIII. Si tamen aliquod bonum per se, & abso
» lutè minus, fieret per accidens majus bonum
» tunc talia vovere valet, ut v.g. si quis videtur
» susceptione Ordinum sibi damnosam. v. Bon. p.

» IX. Matrimonium ordinariè invalidè vovetur
» quia ordinariè melior est celibatus. Dixi ordinariè:
» quia validè vovetur, i. Si quis ad hoc obli
» getur, ut quia sine injuria aut gravi infamacione
» sponsæ vel liberorum ex ea conceptorum,

à sponsa

à sponsalibus non potest recedere. 2. Si id Reip. ^{cc}
 valde utile futurū existimetur, ut, quia v.g. ex eo ^{cc}
 speratur pax inter Principes, conversio hæreti- ^{cc}
 corum, Regni tranquillitas. 3. Si quis ob fragili- ^{cc}
 tatem, & inveteratam consuetudinem peccandi ^{cc}
 adeo sit pronus ad lapsum, ut prudentes judicent ^{cc}
 consultum ei esse, ut nubat; in quo tamen ultimo ^{cc}
Laym. & alii dissentunt. v. Bonac. l.c. *Fill.* num. 61. ^{cc}
Navar. *Suar.* l.c. *Laym.* num. 12.

A D D E N D A.

Q. 107. *An votum de re partim possibili* ⁴⁰⁰
partim impossibili, partim apta partim inepta,
fit validum. R. Si expressè nolueris obligari
 ad partem, nisi obligareris ad totum, ad nihil obli-
 garis, ut patet: si autem non constet de hac expressa
 voluntate, attendenda est materia promissa, nam
 si hæc sit divisibilis, & materia possibilis vel apta
 spectato communi usu vovendi non pendeat
 à materia impossibili vel inepta, votum obligabit
 quoad partem possibilem vel aptam; si autem
 partes inter se copulari soleant, non obligabit:
 item, si inter partes una est principalis, altera
 tantum accessoria, si principalis etiam sola sit
 possibilis vel apta, votum obligat; si sola accessoria
 sit possibilis vel apta, votū non obligat, v.g. vovisti
 pauperibus dare centum, & non potes nisi viginti,
 teneris ad hos viginti, quia est pars tibi possibilis,
 & ex communi usa divisibilis; è contrà vovisti
 confiteri, & consequenter etiam dolere de peccatis,
 si confiteri non possis, etiam non teneris dolorem
 de peccatis elicere: item, vovisti jejunare in pane
 & aqua, si potes jejunare, sed non sine pane & vino,
 ieneris; vovisti ire Romam nudipes, potes Romam
 ire, sed non nudipes, hinc ire teneris; è contrà
 vovisti

Q5

vovisti certo die jejunare , si ea die non posse jejunare, etiam non teneris abstinere a carnibus. Ita *Suar.* L. 2. c. 2. *Sanch.* L. 4. c. 10. n. 7. *Laym.* L. T. 4. c. 2. n. 3. *Castrop.* P. 8. §. 1. n. 10. *Tamb.* L. 3. c. 15. *Illsing* T. 5. n. 90. *Gob.* à n. 76.

401 Q. 108. *An votum nunquam peccandi de materia apta.* Ex. §. 1. Votum nunquam peccandi mortaliter, item votum non peccandi venialiter deliberate, item non peccandi certo genere venialium, v.g. mendacio, est validum: notat tamen regula *Suar.* c. 3. n. 3. facile dispensandum esse in talibus votis, eò quod communiter plus periculi habeant quam utilitatis, unde multò cautiùs emitti debent.

402 §. 2. Circa Votum nunquam amplius peccandi in genere, nec mortaliter nec venialiter, tres sunt sententiæ, 1. dicit talem votentem obligari ad vitanda mortalia & venialia deliberata, tum quia haec pars est ab altera separabilis & moraliter observari potest, tum etiam quia tale votum est virtualiter triplex, quorum uno vovisset vitanda mortalia, altero venialia deliberata, tertio venialia etiam indeliberata, de mortalibus autem & venialibus deliberatis obligaret, neque prima votum debent vitiari per posterius, quia utile per inutili vitiari non debet, uti habet regula Juris, & Interpretatio facienda est pro valore actus, ut tantum valeat quantum potest, uti habet altera regula Juris, ita *Suar.* num. 16. defendens hanc sententiam velut omnino probabilem. 2. quam *Suar.* dicit esse etiam probabilem & practicè tutam, tenet talem ad nihil obligari ex voto, tum quia materi illius est collectio mortalium & venialium caverdorum, quod est impossibile; tum etiam quia alioquin etiam obligaretur ad fugam certorum venialium minus delibratorum,

qua

quæ adhibitâ speciali attentione vitari possent, nam etiam illa materia est moraliter possibilis observatu, ita *Sanch. c.5. n.10. 3.* melius distinguit, nam si habuerit expressam voluntatem non obligandi se ad fugam mortalium, nisi simul obligaretur ad fugam omnium venialium, Votum est irritum, uti patet, quia vovit rem moraliter impossibilem; si autem voluerit se divisibiliter obligare, & quantum obligari potest, tenebitur ad fugam mortalium, hæc enim est materia possibilis, ita *Castrop. num. 8.*

Q. 109. *Quid ergo dicendum sit de voto vitandi 403 omnia etiam venalia.* R. *Suar.* suprà docet velut probabile, quod Votum hoc obliget ad vitanda, non tantum venalia deliberata, sed etiam absolutè ad vitandam partem illam quorumcunque venialium, quam vovens sibi secundùm prudens arbitrium determinaverit, sicut qui vovit jejunare per integrum mensem, & non potest nisi per medium, tenetur sibi secundùm prudens arbitrium determinare priorem vel posteriorem partem, aut eligere dies interpolatos: è contrà *Sanch. Busenb.* & alii absolutè id negant ob rationem antè datam; si tamen voverit vitare omnia venalia, quantum in se erit, putat *Sanch. n. 13. & Less. de Just. L. 2. c. 40. n. 31.* vi voti teneri ad cavenda omnia, saltem adhibendo specialem curam maiorem, nam propositū de his omnibus vitandis & de diligentia tali adhibenda est validum, ergo etiam votum: sed *Castrop. n. 9. & 12.* utrumque negat, quia omnia vitari non possunt, ergo omnia ex vi voti non comprehenduntur, ergo votum ad omnia & singula nunquam potest esse determinatum, ergo etiam ex vi voti non potest exigi, ut hæc præ illis mihi determinem vitare, & sic solvi-

solvitur argumentum *Suar*: nam disparitas est quod votum jejunii ex vi sua comprehendend^e & determinatum sit ad omnes & singulos dⁱ illius mensis, & consequenter vi illius exigunt hos mihi determinem observandos prae*ili* si observare non possim omnes. Ad ratione *Sanch*. disparitas est, quod votum, & non propositum, inducat obligationem, quae semper debet de re humano modo cognoscibili, hoc autem votum esset de re humano modo incognoscibili quia nemo unquam poterit scire, an debitam diligentiam adhibuerit, praesertim in peccatis, quae ministris advertenter fiunt. *Si dicas*, Præceptum naturale obligat ad omnia venialia etiam indelibera vitanda, ergo etiam potest obligare votum. *R. N. conseq*: ad obligationem Præcepti naturali sufficit Potentia physica implendi, habet autem homo potentiam physicam cavendi omnia venialia, è contraria obligatio voti, cum sit liber a votente ipso, respicit potentiam ejus moralis non enim voluit se obligare ad aliquid moraliter impossibile; homo autem non habet potentiam moralis ad cavenda collectivè omnia venialia. *Vide dicta Lib. I. à num. 780.*

404 Q. 110. *Ad quid teneatur, qui votit confite omnia venialia.* *R.* Tenetur confiteriea, quae fecerit & memoriæ occurrit: quod si aliqua post Confessionem occurrant, exspectare postsequentem Confessionem, licet communicari velit, nam votum debet censeri factum de illis quae ante Confessionem memoriæ occurrerent ita *Sanch. c. 5. n. 20.*

405 Q. 111. *Quid præterea notandum sit circumstancia voto aptam vel meliorem.* *R.* Seqq. An materia sit voto apta vel inepta, judicandum

non ex tempore, in quo, sed pro quo fit votum, sic in naufragio voves Confessionem, quamvis pro tempore, in quo es, materia sit impossibilis, est tamen possibilis pro tempore, pro quo voves, nempe cum evaseris, hinc ligat votum, ita Tambur. L. 3. c. 15. §. 5. num. 5.

§. 2. Quando materia, dum voves, non est apta ⁴⁰⁶ pro eo tempore, pro quo voves, licet postea fiat apta, votum non fit validum, nam quod initio fuit invalidum, tractu temporis non convalescit, v. g. si ex fine malo vel indifferente vovisti non adire certam domum, quamvis postea fieret lupanar, non tenereris eam vitare ex voto, quod se ad hoc motivum non extendebat, Tamb. à num. 7. Aliud est in casu, quem posuimus num. 375, ibi enim erat idem finis & idem motivum intra tempus, quod comprehendebatur à voto.

§. 3. Quando materia antè, cum fieret votum, ⁴⁰⁷ apta, per tempus fit inepta, votum per hoc tempus suspenditur; sic si vovisti non adire istam domum ob certam puellam, quae ibi est, & tibi facit periculum, si ea absit, votum suspenditur, potesque domum ingredi; si ea redeat, votum reddit; si ea moriatur, votum omnino cessat. Quod si puella alia etiam periculosior è veniret aut rediret, non tenereris vi voti vitare, nam ad hanc non extendebat se tuum votum initio, ergo nec postea, Tamb. suprà.

§. 4. Ut aliquid dicatur esse impeditivum ⁴⁰⁸ majoris boni, ideoque votum fit invalidum, non est satis, quod sit impeditivum majoris boni cuiuscunq; sic enim vix ulla vota valerent, cum semper dari possit aliquid melius incompositibile cum illo, quod vovemus, sed debet esse impeditivum majoris boni, quod vovens habeat tunc, cum votet; item secundum Gob. num. 70.

Votum

Votum debet esse de re meliori, quām sit res il
cui privativē & directē opponitur res voto po
missa , hinc valet votum perpetuō servire
in hospitali, quamvis te impediat à Religione, q
fic servire melius est, quām non servire ; è com
votum nubendi, per se loquendo, non valet, q
impedit cœlibatum , quem habes, & qui de
melior est quām connubium, etiamsi vovent
connubium cum paupere puella, inquit Tamb.
num. 4. & 6 ; de isto tamen voto non nubes
videri potest etiam Gob. T. 10.n.42. & 406. In
T. 11. à n. 270. Addit Tamb. §. 1. n. 5. contra Sanch.
n. 24. Votum prius factum valere, quamvis po
voeas aliquid melius incompossibile cum prior
poteris tamen , si voles , illud prius votū
commutare in posterius.

⁴⁰⁹ §. 5. Valent. Sanch. & alii cum Rayn. put
ad valorem voti sufficere , si res votiva in se
absolutē melior, quamvis non sit melior eti
respectivē ad voventem, prout est particularis pe
sona, sed meritē contradicunt alii cum Gob. n. 7
& cum Moya T. 2. q. 1. n. 18, cùm enim vovens ha
suam actionein vel omissionem devoveat, hæc ne
acceptatur à Deo, si hic & nunc non sit Deo gratia
quām oppositum: deinde ad intentionem vovent
parum attrinet, quod res aliis sit melior, si
non sit talis , cùm voto suo tendat in utili
tem suam, & hæc ipsa est majus beneplacitum D
eūcūs voluntas est nostra singulorum sanctificati

⁴¹⁰ §. 6. Si quis sic voveat, hodie vel jejunabo
me inebriabo , totum votum est irritum, qu
ut valeret , deberet voventi esse libertas ade
gendum utrumlibet, malum autem nemo pos
elgere, Sanch. c. 10. num. 17. Castrop. p. 8. n.
Gob. num. 79. Si tamen intentio voventis es

cond
fi a
se in
cum
fueri
cio e
disju
præs
cum
eligi
§.
ero C
null
meli
gion
pote
com
miti
ad al
riun
nor
ingr
nici,
Burg
quia
non
tam
valid
meli
dein
facer
neut
Tam
S. F
prio
cond

conditionata tantum, ita ut voveret jejunare, si ante prandium non haberet voluntatem se inebriandi, votum valeret, ita iidem Authores cum *Tamb.c.15.§.5.n.9.* In dubio autem, an intentio fuerit disjunctiva an conditionata, quamvis suspicio esset pro conditionata, censeri debet fuisse disjunctiva, tum quia verba erant disjunctiva, præsumi autem debet, quod mens concordaverit cum verbis; tum etiam, quia in dubiis minimum eligi potest.

§. 7. Si quis sic voveat, *non ero Religiosus*, vel *ero Carthusianus*; item, *vovo esse Carthusianus vel nullus Religiosus*, votum probabiliter valet, quia melius est esse conditionatè obligatum ad Religionem, quam nullo modo, *Laym. Sanch. Gob. n.36*, potest tamen votum illud ab ipso vovente commutari in absolutum de Religione alia etiam mitiore, quia melius est esse absolute obligatum ad aliquem Ordinem, v.g. *Canonicorum Regularium*, quam conditionatè ad Ordinem Carthusianorum vel ad nullum: Consequenter qui vovet ingredi, v.g. *Ordinem S. Francisci & non S. Dominici*, quamvis secundùm *Castrop. §. 5. num. 16. & Burgh. Centur. 3. Cas. 13.* videatur invalidè vovere, quia pars materiæ, quam vovet, scilicet non ingredi *Ordinem S. Dominici*, est inepta voto, tamen secundùm *Sanch. c.8. n.47.* aliósque plures validè vovet, quia Votum illud directè est de bono meliore, quamvis indirectè aliud bonum excludat; deinde quia melius est hoc unum ex obligatione facere, quam liberum esse ad utrumque, quorum neutrum fortè faceret: Has sententias ut conciliet *Tamb. sic ait §. 4. n.7.* si voveas ingredi Religionem *S. Francisci & non S. Dominici*, quia judicas priorem esse tibi aptissimum, posteriorem autem non

non esse aptum, Votum valet ; si autem sine causa temerè tibi tollas libertatem ad Ordine S. Dominici, Votum non valet ; & eodem modo loquere de aliis, v. g. si voveas non orare in flexis genibus, non dare eleemosynam, nisi semper sit major quam unius aurei, quamvis *Castrop.* dicitusmodi Vota esse invalida, quia habent adiunctum, *non orabo stans, non dabo eleemosynam mediæ aurei,* quæ sunt materia inepta Voto, tamen si adsit honesta causa hæc adjungendi, materialiæ istæ non erunt Voto ineptæ.

⁴¹² §. 8. Quamvis aliquis voveat Religionem ut lautè vivat, tamen materia est de meliori, Votum valet, quia laetus vietus non est finis principalis, sed tantum causa impulsiva.

⁴¹³ §. 9. Probabile est, quod Votum Carthusianum, nè in infirmitate quidem & periculis mortis, comedendi carnes, sit de meliori bono spectatis circumstantiis Statutus & Regulæ, adeoque obliget, *Tambur.* c. 16. §. 1. n. 1. Vide *Busenbach* referendum num. 769.

⁴¹⁴ §. 10. Si finis Voti sit res omnino indifferens, si voveas jejunium, ut parcas sumptibus; eleemosynam, ut non videaris avarus, vota sunt invalida, quia Votum non acceptatur a Deo, nisi res votetur, prout honesta est, *Suar.* L. 4 n. 5. *Sanch.* c. 7. n. 2. *Castrop.* §. 3. num. 6. *Illung* T. 5. n. 93 : è continua quamvis materia & finis secundum se sit indifferens, si tamen imbibat aliquid honestum, via agnitionem divinæ bonitatis donantis receptatam, Votum valet, ut si voveas jejunium ut obtineas scientiam, honorem, valetudinem a Deo, quia honestum est intendere talem finem consequi per donationem divinam, *Laym.* L. 4. T. c. 2. n. 10. *Castrop.* suprà, *Gob.* num. 60.

§. II. Ut res indifferens sit materia Voti ⁴¹⁵
ratione boni finis, debet esse apta ad bonitatem
talis finis, hinc non valent hæc Vota, ob re-
rentiam non præscindendi unguis die festo,
nunquam spuendi in templo, non comedendi
capita animalium ad honorem S. Joannis decapi-
tati, non nendi die Sabbathi ad honorem
B. Virginis &c, quia hæc materiæ sunt vanæ &
inutiles ad istos fines. *Gob. n. 61.* Valerent tamen
Vota, si hæc ob aliquam circumstantiam pertine-
reut ad aliquam virtutem, uti si multum delecta-
reris cibo è capitibus animalium, & voveres
abstinere ex motivo temperantiae; si affectu nendū
retardareris ab oratione, & voveres non nere,
Tambur. c. 15. §. 2. num. 9. *Gob. n. 64,* qui num. 63.
ad dignoscendum, sitne Votum irritum nec ne-
ratione finis extrinseci, dat hanc regulam:
Omnis ille & solus finis extrinsecus irritat votum,
pro quo fine obtinendo irreverenter & ineptè oramus
expresse Deum, quoties enim vovendo volum' obti-
nere aliquid, toties illud à Deo petim' saltē impli-
citè, non auderemus autem à Deo petere indecen-
tia, vel non conducentia neque ad ipsius honorem
neque ad salutem nostram vel Proximi, unde
votum jejunii, ut obtineas divitias, præcisè in divi-
tiis fistendo & non referendo ad bonum usum,
*est irritum, *Suar. Sanch. Gob. num. 65.**

§. 12. Votum bibendi mediocriter vel ludendi ⁴¹⁶
honestè, si fiat absolutè, & importet obligationem
absolutam ad potum vel lusum, est de re prorsus
indifferentia, vel saltē non est de meliori, quia
sæpe melius est ab his abstinere, hinc non valet:
Si tamen esset conditionatum, & sic diceret,
Quandocunque bibam, faciam mediocriter; quando-
cunque ludam, honestè ludam, est de meliori bono,

R

&c

& valet, quia supposito, quod bibam vel ludam
semper melius est ista facere mediocriter &
honestè.

417 §. 13. Votum non vovendi, si sit absolute
excludens omnem libertatem vovendi, est irritum
quia impedit maius bonum, nam absolute melius
est vovere quam non vovere; si autem voveas
non vovere temerè, vel inconsulto Confessario au-
viro prudente, Votum valet, quia tantum excludit
hoc, quod malum est, nempe temeritatem &
imprudentiam, nec opponitur voto secundum se.
Quod si tamen postea memor Voti antecedentis
voveas temerè aut nomine consulto, peccas quidem
contra antecedens Votum, attamen non mortali-
ter, nam suppono non esse temeritatem vel
imprudentiam gravem; posterius tamen Votum
est validum: Si autem postea voveres immemor
antecedentis Voti, dubitatur, an posterius Votum
valeat, & videtur distinguendum, nam si antea
cum priori Voto habuisti expressam voluntatem
non obligandi te unquam in posterum, si for-
voveres immemor illius prioris Voti, posterius
Votum erit invalidum, quia prior voluntas
non obligandi se videtur adhuc moraliter manere,
ideoque Deus non acceptabit posterius votum;
si autem non habuisses talem expressam volun-
tatem, postremum Votum esset validum, quia
haberet omnia ad valorem requisita, ita quoad
omnes partes *Suar. L. 2. c. II. n. 5. Sanch. c. 8. & n. 14.*
Castrop. §. 5. n. 3. & alii.

418 §. 14. Votum non petendi dispensationem,
si sit absolute, est invalidum, quia dispensatio
sepe est necessaria vel melior voventi; sed votum
non petendi dispensationem sine causa, est validum,
Sanch. num. 21. Castrop. num. 4. Tamb. §. 4. n. 8.

Si

Si autem non constet de intentione, censendum est fuisse de non petendo sine causa, tunc quia nemo præsumitur male voluisse vovere, tum etiam quia quando certus est actus, in dubio standum est pro ejus valore.

§. 15. Votum non admittendi Prælaturam vel dignitatem, si fiat ex humilitate vel ad vitanda pericula, valet, quia magis bonum est rejicere onus, in se quidem bonum & perfectum, attamen majori perfectioni subjecti oppositum vel periculosum, quam admittere, *Tamb. n. 5*, quod *Gob. n. 71*. dicit esse certum, quia Ecclesia approbavit votum, quod in Societate J E S U fit de non admittendis dignitatibus; idem putat *Suar. de Voto* non suscipiendo sacros Ordines, sed per se loquendo, merito contradicit *Tambur. n. 10*, quia, per se loquendo, afferunt magis bonum nec tantum periculum.

§. 16. Votum Religiosi, impuberis, uxoris, servi, de materia per se quidem bona & honesta, sed illis legitimè quoad substantiam interdicta, est irritum, quia Votum non debet adversari Præcepto, nam melius est observare Præceptum, quam transgredi; si autem materia tantum quoad modum interdicta sit, v. g. si Superior prohibuerit, ne subditus absque suo consensu jejunaret, Votum subditū de jejunando sub conditione imperatæ licentiæ valet, quia jejunium cum licentia non prohibebatur, hinc qui sic vorisset, teneretur petere licentiam, alioquin irrisoriè vorisset. Si dicas, saltem ille, cui materia quoad substantiam est interdicta, poterit vovere sub conditione imperatæ dispensationis, sicuti duo prohibiti contrahere matrimonium, possunt sibi illud promittere sub conditione imperatæ dispensationis. Ex. Disparitatem esse, quod promissio humana, qualis est illa matrimonii,

R 2

spectet

spectet tantum materiam promissario utilem & in se honestam, è contrà Votum spectat materiam meliorem & Deo gratiorem, Deo autem, per loquendo, gratius est Præceptum servari, quam ab eo per dispensationem eximi.

⁴²¹ §. 17. Probabile est, quod votum factum in gratiarum actionem pro re mala, v.g. pro obtenta injusta victoria, vel filio ex fornicatione, si validum, quia non agis gratias pro victori ex ea parte, quâ est injusta vel à te processit, sed quatenus processit à Deo, qui meritò potuisse impedire, ita Shar. L. 2. c. 5. n. 19. Castrop. P. 8. §. 3. n. 4 contra Sanch. Less. & Lay. Similiter secundum Gel. n. 67. valet votum, si dicas, voveo me fore Religiosus, si in duello proximo occidero potius Adversarium, quam ille me.

Materiam absolutè levem non substanti gravi obligationi, dicam Lib. 5. num. 233.

⁴²² Q. 112. Quomodo peccet, qui vovet illicita, indifferentia, vel ob malum finem; aut qui talia venie exequitur. R. §. 1. Si solus finis voventis sit veniale malus, præter peccatum, quod est desiderium illius finis mali, etiam committitur veniale contra Religionem, quia irreligiosum est ad Offensam abuti voto, quod per se ad cultum Dei ordinatur: est autem veniale tantum, qui solummodo est defectus in modo vovendi ex fine extrinseco, qui non redundat in materiam voti nec obligationem minuit, adeoque culpam venialem excedere non potest.

⁴²³ §. 2. Si res promissa sit mortaliter turpis, va promittatur propter finem mortaliter turpem esto exterius tantum sine animo promittendi va explendi fiat, præter malitiam pravi desiderii est mortale contra Religionem, quia promittere offens

offert rem illam Deo, vel ergo ut gratam, & est
gravis blasphemia ac illusio Dei, cum sciat esse ipsi
ingratissimam ; vel offert ut ingratam , & sic
æquivalenter minatur Deo , aut vult affigere ;
hæc autem omnia sunt gravia.

§. 3. Si res promissa vel finis sit tantum venia- 424
liter turpis, aliqui putant esse tantum peccatum
veniale ob levitatem materiae, alii dicunt adhuc
esse mortale, ob rationem jam datam ; quia tamen
verbum (*voveo*) in re vel fine turpi passim non signi-
ficat votum, sed ordinariè Juramentum, uti
cum quis dicit, *voveo me vindicaturum*, intelligit,
juro, tunc si materia sit levis, secundum dicta n. 265.
peccatum erit leve.

§. 4. Votum rei indifferentis vel ob finem 425
indifferentem est tantum veniale, quia nec actus
Deo est contumeliosus , nec materia positivè
ingrata ; putat quidem Beja P. I. Cas. 66. hoc esse
peccatum blasphemiarum , adeoque grave, eò quod
æquivalenter dicat Deum delectari rebus vanis
& inutilibus, sed *contra est*, quod non sit illa mens
voventis, sed tantum imprudentia circa electio-
nem materiae.

§. 5. Executio votorum supradictorum 426
eandem malitiam continet, quam emissio, quia
executio ex obligatione voti, est facti voti
approbatio.

DUBIUM IV.

Quæ & quanta sit obligatio voti.

Resp. Tanta est, quantam tum quantitas^{ee} 427
materiae permittit, tum intentio voventis,^{ee}
quā se vel multum, vel parum, vel absolute,^{ee}
vel cum certa conditione, restrictione temporis,^{ee}

R 3

quali-